

И незнае що да стори,
 Дѣдо радостно говори:
 „Тичай, бабо, що стоишъ —

Кошеръ вкжци да гласишъ!
 А вий, дѣдови крака,
 Леко припкайте така,
 Та несѣтно златъ товаръ
 Да стоваря въ кошеръ старъ!“

Дѣдо туй като изрече,
 Прѣзь полето се затече,
 Но не щешъ ли ето тука